

maa være den, at man henlægger disse Ansøgninger til Budgetbehandlingen og saa paa Budgettet optager dem, som man mener, man bør yde Tilskud til. Nu vil jeg imidlertid gerne spørge: I Fald man har gjort dette, og en Afskrift af Budgettet er blevet tilstillet Amtet, og der ingen Indsigelse kommer fra Amtet angaaende de Tilskud, som der er opført — har man saa derved indhentet Amsraadets Samtykke til at yde disse Tilskud, eller skal man søge Amsraadets Samtykke for hver Tikroneseddel, man vil yde fra Kommunens Side til disse Institutioner?

Med disse Ord skal jeg foreløbig slutte, idet jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Piper: Som den ærede sidste Taler udtalte, er det Idealet, naar en Sogneraadsformand selv kan udføre Arbejdet, og jeg vil tilføje, at det er Idealet, naar Sogneraadsformanden kan udføre Arbejdet uden Vederlag. Udviklingen har imidlertid ført med sig, at der er læsset flere og flere Opgaver over paa Kommunalbestyrelserne, og disse falder i væsentlig Grad over paa Sogneraadsformændene. Derfor har man i Tidens Løb faaet indført Bestemmelser af den Art, som omhandles i det foreliggende Lovforslag. Lovforslaget bestemmer, at Sogneraadet kan bevilge en Sum som Medhjælp til Udførelsen af de Sogneraadsformandens paahvilende Forretninger, idet det vel nærmest er tænkt, at Formanden maaske i sin Familie har nogen, der kan hjælpe ham med Arbejdet, og han behøver jo ikke at give Kvittering derfor, men behøver kun at give sin egen Kvittering for de Beløb, der paa den Maade bevilges. I større Kommuner kan en saadan Medhjælp ikke slaas til; der maa holdes lønnede Medhjælpere, der maa ansættes Funktionærer. Imidlertid praktiseres det vist ogsaa i Kommuner, hvor der er en lønnet Medhjælperstab, at Sogneraadsformanden ogsaa der opbeholder et Beløb i Henhold til denne Lov. Jeg ved ikke, om dette egentlig har været Lovgivningens Tanke, den Gang man kom ind paa at yde Vederlag til Sogneraadsformanden. At være Sogneraadsmedlem eller Byraadsmedlem har jo hidtil været et ulønnet borgerligt Hverv, og det er efter min Formening ikke af det gode, at man kommer ind paa at lønne disse Stillinger. Som Forholdene nu ligger, har Nødvendigheden imidlertid ført med sig, at man er kommet ind paa denne Bane, og jeg skal derfor efter Omstændighederne tillade mig paa

mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Form, hvilken Form jeg anser for en Forbedring i Sammenligning med den Ordning, man tidligere har haft.

Veistrup: Den højtærede Minister udtalte, da han havde omtalt Sagens Behandling i Folketinget, at han forventede, at Lovforslaget vilde blive vedtaget her i Tinget i den foreliggende Skikkelse. Efter de Udtalelser, der er fremkommet, tør jeg ogsaa tro, at den højtærede Ministers Forventning ikke vil blive skuffet, men at vi her vil vedtage Lovforslaget, som det foreligger. Jeg skal ikke føje mange Bemærkninger til det, som allerede er sagt; det er ikke en Sag, der er egnet til at føre stor og vidtløftig Diskussion om. Det er ganske sikkert hensigtsmæssigt, at man lønner Sogneraadsformændene, saaledes som vi jo ogsaa har gjort det tidligere, og det er sikkert paakrævet, at man forhøjer den Løn, der hidtil har været lovfæstet. For Resten har det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (A. P. Hansen), Ret i, at Bestemmelsen i de senere Aar, særlig de Aar, hvor Krigsforanstaltninger har været gennemført, er praktiseret saaledes, at man, om jeg saa maa sige, har haft frit Slag med Hensyn til, hvorledes man vilde lønne Formændene i Kommunerne. Jeg maa imidlertid tilføje, at jeg for mit Vedkommende heller ikke føler mig tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det foreligger, thi det er rigtigt — saaledes forekommer det i alt Fald mig —, at den sidste af de to Begrænsninger, der findes i Lovforslaget, er noget urimelig eller i mange Tilfælde vil virke urimelig. Jeg kunde forstaa, om man havde taget den første Begrænsning alene, nemlig de 60 Ø. pr. Indbygger; men samtidig at indføre den anden Begrænsning, at Beløbet ikke maa være over 1 000 Kr., vil sikkert i mange Tilfælde virke urimeligt og slet ikke svare til de faktiske Forhold. Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds gjorde opmærksom paa, at da man vedtog Loven om folkevalgte Borgmestre, blev det fastsat, at de kunde lønnes, og at Borgmesteren, naar der f. Eks. var et Indbyggerantal af 3 000, kunde lønnes med et Beløb af 3 000 Kr. Jeg bor i en Landkommune, hvor der er ca. 4 500 Indbyggere. Det synes noget urimeligt, naar en folkevalgt Borgmester i en By med 3 000 Indbyggere kan lønnes med 3 000 Kr., at man saa her sætter en Grænse ved 1 000 Kr. Jeg er ganske klar